

noget tilstrækkeligt og effektivt, og derfor er vi fra Enhedslistens side af den opfattelse, at det er vigtigt, at staten påtager sig et betydeligt medansvar for at få beredskabet gjort tilstrækkeligt og effektivt, enten ved præcist at fastlægge, hvad tilstrækkeligt og effektivt som minimum konkret indebærer af udstyr, mandskab og planer, eller ved selv at finansiere det – eventuelt en kombination af begge dele.

Det andet, jeg vil sige, handler om spørgsmålet om optagning og påvirkning af havbunds materiale, og der indebærer forslaget, at det overlades til kommunen i alle andre tilfælde end i forbindelse med klappning at sætte vilkår for optagning og hermed også at sikre minimering af tab af forurenede havbunds materiale til havmiljøet, hvis kvalitet jo ellers er ministerens og ministeriets ansvar. Kommunen har også ansvaret for, at den videre håndtering og deponering af det forurenede materiale sker på en miljø-mæssigt forsvarlig måde.

Her vil vi i hvert fald godt arbejde lidt i udvalget ud fra det udgangspunkt, at vi ikke synes, at det kan udelukkes, at der kan bestå en konflikt, ved at kommunen har interesse i at skulle håndtere og bekoste håndtering af så små mængder materiale som muligt og derfor ikke vil have stor tilskyndelse til at få ilandbragt havbunds materiale med så små tab af forurenede materiale som muligt. Der kan godt være nogle modsætninger og nogle konflikter internt i kommunerne om, hvordan man vil behandle det, problemer og konflikter som staten ikke har i samme udstrækning, og her kan der argumenteres for, at staten stadig væk burde have det som en opgave. Vi vil i hvert fald under udvalgsarbejdet prøve at se på, om vi enten kan få en sikkerhed for, at de negative konsekvenser, som vi frygter det her kan få, kan forhindres, eller at man kan finde en anden mulighed for at løse de kompetenceproblemer, som jo er anledningen til, at ministeren har taget den her sag op.

Det er jo ikke udtryk for, så vidt vi har forstået, at det er en vældig stor strategisk overvejelse, der ligger bag ministerens forslag om, at man flytter en opgave ud til kommunerne eller rettere sagt får præciseret, at den ligger hos kommunerne, men mere et udtryk for, at ikke alt var fuldstændig gennemtænkt og på plads, da man vedtog kommunalreformen. På den anden side vil jeg sige, at hvis man ikke i den proces havde begået større fejl end den her, ville jeg næsten også kunne rose regeringen for det. Men det var

altså en betinget ros, bare så ministeren ikke bliver alt for glad.

KI. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Miljøministeren.

KI. 12:01

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest vil jeg sige tak for de mange gode og konstruktive bemærkninger, der faktisk har været til ændringen af havmiljøloven. Jeg er glad for, at vi i Folketinget er enige om, at det er utrolig vigtigt, at der findes nogle områder, hvor skibe med behov for assistance kan søge hen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der har været lidt langsommelighed med hensyn til at få det her lovforslag fremsat, hvilket jeg jo også har tilkendegivet flere gange over for Folketingets Miljøudvalg – i hvert fald i ét samråd.

Hovedformålet med lovforslaget er, at vi nu får mulighed for endegyldigt at udpege nødområder for skibe på havet og i havnene og udarbejde detaljerede planer for håndtering af skibe, der har behov for assistance. Ved at udpegningsplanerne nu kommer endeligt på plads, formindsker vi også faren for forurening af vores farvande og kyster, og vi øger samtidig sejladssikkerheden.

Skulle det ske – hvilket ikke er utænkeligt – at en olietanker havarerer og der dermed er risiko for en omfattende forurening af vores farvande, vil vi med nødområderne og de tilhørende planer være rigtig godt forberedte til at kunne håndtere en sådan tragisk situation.

Som følge af regeringens handlingsplan for gennemførelse af forslagene i rapporten fra 2004 vedrørende øget anvendelse af lods og en styrket overvågning af sejladssikkerheden har regeringen allerede iværksat flere forskellige tiltag, der medvirker til at forebygge forurening af havmiljøet. Her tænker jeg bl.a. på den øgede overvågning af risikoskibe i de danske farvande og etablering af kystbaseret radardækning. Sammen med disse forebyggende tiltag vil de udpegede nødområder og planerne herfor bidrage endnu mere til at sikre, at de danske farvande ikke forurennes.

Da lovforslaget var i høring hen over sommeren, udtrykte flere høringsparter, bl.a. Danske Havne, bekymring over de potentielle omkostninger, der kan opstå, ved at havnene af staten får anvist et skib med behov for assistance. Jeg er helt enig i, at det kan være et potentielt problem i de situationer, hvor et skib ikke kan eller ikke vil stille sikkerhed over for havnene efter